

IN RECORDTIJD LOSTE MAAIKE HAAR
STUDIESCHULD VAN 51.000 EURO AF

‘Ik kreeg er lol in om **zuinig** te leven’

Nieuwsbericht

Tegemoetkoming voor studenten

Sinds 1 september 2015 bestaat de basisbeurs niet meer. In plaats daarvan kunnen hbo- en wo-studenten gebruikmaken van een studievoorschot, ofwel: een lening van de overheid. De bedoeling was dat het kabinet dit geld zou investeren in betere kwaliteit van het onderwijs, maar dat is tot nu toe nog niet gebeurd. Ondertussen bouwden studenten die na de regeling startten wel een enorme schuld op. Veel politieke partijen willen daarom een financiële tegemoetkoming voor deze studenten. Daarnaast willen de meesten ook dat de basisbeurs weer terugkomt. Hoe het precies zal uitpakken, weet niemand. Het is in ieder geval een belangrijk punt bij de verkiezingen.

Nadat ze was afgestudeerd, had Maaïke (38) een studieschuld van ruim 51.000 euro. Twee jaar geleden besloot ze het resterende deel, ruim 30.000 euro, zo snel mogelijk terug te betalen. **“Het aflossen bleek leuker te zijn dan ik had verwacht.”**

Maaïke: “Pas toen ik mijn eerste, echte baan had geregeld, durfde ik het aan. Ik logde in bij DUO, de Dienst Uitvoering Onderwijs. En schrok enorm toen ik mijn totale studieschuld zag: € 51.759,61! Was het echt zó veel? Ik was achttien jaar toen ik culturele antropologie ging studeren. Omdat het vanaf mijn ouderlijk huis ongeveer twee uur reizen was naar de universiteit in Utrecht, ging ik direct op kamers. Mijn ouders betaalden het eerste jaar mijn collegegeld, de rest kwam voor eigen rekening. Vanaf mijn tweede jaar kwam daar dus het collegegeld nog bij. Destijds kreeg je als student nog een basisbeurs, dat was een gift. Wat je meer nodig had, kon je bij DUO lenen.

De precieze bedragen weet ik niet meer, maar de kosten voor mijn boeken, huur, eten en andere dingen waren best hoog. Ik besloot daarom van de leenmogelijkheid gebruik te maken. Niemand in mijn omgeving keek daarvan op. De algemene gedachte is dat een studieschuld de gunstigste lening is die er bestaat. De rente is veel lager dan bij een normale lening en de voorwaarden zijn soepel. Als je later niet veel verdient, hoef je ook niet veel terug te betalen. Na vijftien jaar zou het eventuele restant zelfs worden kwijtgescholden. Ideaal, toch? Maandelijks leende ik het maximale bedrag. Daarnaast verdiende ik bij als oppas, afwasser, barvrouw en beveiliging. Daardoor leidde ik als student best een luxe leventje. Om kleding gaf ik niet veel, maar ik gaf mijn geld des te meer uit aan eten en reizen. Vooral dat laatste deed ik graag. Voor mijn studie ging ik onder andere naar Guatemala en Cuba, waar ik dan wel weer in goedkope hostels verbleef.”

Nog even geen zorgen
“Na vijf jaar was ik klaar met mijn studie. Vervolgens plakte ik er nog een master journalistiek van anderhalf jaar aan vast. Uiteindelijk studeerde én leende ik dus zes en half jaar lang. Al die tijd durfde ik niet te kijken hoe hoog mijn schuld was

MAAIKE:
‘Ik durfde niet te kijken hoe hoog mijn schuld was opgelopen.’

opgelopen. Ik kreeg af en toe wel post van DUO en maakte alles ook netjes open, maar echt vaak kwamen die brieven niet. Ik gokte dat het in ieder geval meer dan dertigduizend euro moest zijn. Een moedeloos makende gedachte die ik snel weer verdroog.

Totdat ik dus mijn eerste baan had en het totale bedrag van € 51.759,61 zag. Hoe ging ik dat enorme bedrag in vredesnaam terugbetalen? Gelukkig hoefde ik me daar op dat moment nog geen zorgen over te maken. De eerste twee jaar na het afronden van je studie hoef je als ‘studieschuldbezitter’ nog niet af te lossen. Het mag wel, maar de mogelijkheid om vrijwillig over te gaan tot terugbetalen, kwam totaal niet in me op.”

Huis onder water

“Eerst maar een huis kopen met mijn toenmalige vriend. Ik vertelde hem snel van mijn schuld, dan wist hij het maar meteen. Voor hem was het geen probleem. Het was verbazingwekkend hoe makkelijk we, ondanks mijn studieschuld, een hypotheek kregen. Het was 2008, de crisis was nog niet uitgebroken, dus de banken waren allesbehalve streng. Na twee jaar moest ik gaan terugbetalen: 250 euro per maand. Omdat mijn vriend en ik allebei goed verdienden, hadden we genoeg financiële ruimte om maandelijks meer af te lossen. Het was een idee van >

‘Met een en vrijwillig terugbetalen? Dat kwam totaal niet in me op’

Haar aflosavontuur inspireerde Maaïke om afloscoach te worden en te gaan bloggen over studieschulden.

mijn vriend. Dan schoot het tenminste een beetje op, zei hij. Elke maand maakte ik dus het dubbele, vijfhonderd euro, over naar DUO. Het voelde als een opluchting en ik vond het heel volwassen. Ik schaamde me voor mijn hoge schuld, en eindelijk deed ik er iets aan. Daarnaast had ik een baan, een huis en een relatie, dus alles was onder controle. Het zou goed komen. Dacht ik...

Vier jaar later gingen mijn vriend en ik uit elkaar. Omdat ik ons huis niet in mijn eentje kon betalen, ging ik in een huurwoning in de vrije sector wonen. Voor een sociale huurwoning verdiende ik te veel en een hypotheek kreeg ik niet meer, dus ik had geen keus. Helaas stond ons koophuis in die tijd zo onder water, dat ik mijn ex moest uitkopen in plaats van andersom. Daardoor kwam ik met een restschuld te zitten van achtduizend euro.

Met moeite schraapte ik alle beetjes bij elkaar, maar echt ver kwam ik niet. Daarom besloot ik een persoonlijke lening bij de bank af te sluiten van 6800 euro met een rente van tien procent. Wellicht niet de slimste zet, maar ik wist niet hoe ik het anders moest doen. Het was voor mij op dat moment de beste keuze en ik sta er nog steeds achter. Ondertussen bedroeg mijn studieschuld nog ruim 33.000 euro. Om mezelf wat lucht te geven, zette ik mijn terugbetaling aan DUO tijdelijk stop. Dat kan als je aan de voorwaarden voldoet. Vijf jaar lang hoefde ik dus even niks meer af te lossen aan mijn studieschuld. Hierdoor kon ik alvast een deel van mijn persoonlijke lening terugbetalen.”

Steeds zwaardere last

“Nog eens vier jaar later begonnen mijn schulden een steeds zwaardere last op mijn schouders te worden. Ik was inmiddels 35 jaar en ik had uitgerekend dat ik op mijn 46ste pas helemaal schuldenvrij zou zijn. Mijn restschuld kon op zich na vijftien jaar afbetalen – de aflossingsvrije maanden worden hierbij niet meegerekend – worden kwijtgescholden. Maar dat zou alleen gebeuren als ik echt helemaal geen inkomsten had. En dat is een scenario waar je ook liever niet aan denkt. Tot die tijd kon ik niks opbouwen. Gelukkig kon ik naast het afbetalen redelijk rondkomen van mijn salaris, maar ik had wél het gevoel dat ik klem zat. Een nieuw huis kopen ging niet, want de eisen voor het afsluiten van hypotheek waren inmiddels strenger geworden. Sparen was natuurlijk geen optie. Ik besepte dat het anders moest, maar wist niet hoe.

Totdat ik een jaar later met een vriend sprak. Hij had ook een hoge studieschuld en vertelde dat hij het hele bedrag in drie jaar zou aflossen. Lachend hoorde ik het aan. Tuurlijk, dacht ik... Ik zag het mezelf in elk geval niet doen. In die periode was ik ook met heel andere dingen bezig. Ik wilde graag in mijn eentje moeder worden en zocht alles uit over behandelingen in een fertiliteitskliniek. Hoewel het grootste deel van de kosten door mijn zorgverzekering vergoed werd, bleef er een paar duizend euro over die ik zelf moest betalen. Ik besloot ervoor te sparen.

Via een speciale budgetapp leerde ik mijn inkomsten beter te verdelen. Elke maand bezuinigde ik op uitgaven als boodschappen en leuke dingen doen. Elke euro die ik uitgaf, schreef ik op. Hierdoor lukte het me om een groot bedrag apart te zetten voor een behandeling in een fertiliteitskliniek. Binnen vier maanden had ik al drieduizend euro bij elkaar gespaard. Het zette me aan het denken. Als ik zo makkelijk zo veel geld kon sparen, wat was er dan nog meer mogelijk?”

‘Als ik zo makkelijk zoveel kon sparen, wat was er dan nog meer mogelijk?’

Heerlijk gevoel

“Het eerste waar ik me op richtte, was mijn persoonlijke lening. Ik bleef verder sparen en betaalde het resterende bedrag, inclusief rente, aan het eind van 2018 in één keer terug. Een heerlijk gevoel! Daar had ik in ieder geval geen omkijken meer naar. De volgende stap was het afbetalen van mijn studieschuld. Die was nog

MAAIKE: 'Als je nu studeert, ben je misschien pas klaar met afbetalen als je met pensioen gaat.'

steeds ruim dertigduizend euro. Ondertussen was ik toen al een paar maanden zwanger van mijn zoontje Joren. Om mijn opties te bekijken, maakte ik voor mezelf een berekening. Als ik zuinig zou leven, zou ik binnen vier jaar overal vanaf zijn. Dat klonk goed, maar het liefst wilde ik het nog sneller. Zo kwam ik op twee jaar. Als ik tijdelijk extreem zuinig zou gaan leven, kon ik mijn hele studieschuld in twee jaar aflossen. Dat hield in: zo weinig mogelijk uitgeven en zo veel mogelijk aflossen, ongeveer dertienhonderd euro per maand.

Aan mijn hoge huur kon ik niks veranderen, maar door de rest van mijn uitgaven zette ik fanatiek een dikke streep. Twee jaar lang geen vakanties, geen concerten, geen kroegen en geen restaurants... Het zou waarschijnlijk afzien worden, maar ik wist waarvoor ik het deed. Na twee jaar zou ik eindelijk schuldevrij zijn. Misschien kon ik op den duur wel weer een huis kopen. Ik kon niet wachten."

Bezuinigen als sport

"Begin januari 2019 voegde ik direct de daad bij het woord: ik maakte mijn hele dertiende maand plus mijn vakantiegeld over naar DUO. Zo loste ik in korte tijd al ruim tweeduizend euro af. Vervolgens keek ik naar waar ik nog meer op kon bezuinigen. Ik merkte dat het echt een sport werd. Een nieuw telefoonabonnement inclusief gloednieuwe telefoon? Niet nodig, ik hield mijn oude toestel en sloot een sim-only abonnement af. Hierdoor konden die maandelijks kosten omlaag. Hetzelfde gold voor mijn energiecontract. Door een nieuwe overeenkomst te sluiten, bespaarde ik weer geld. Al mijn vaste lasten nam ik onder de loep. Mijn boodschappen deed ik alleen nog maar bij de goedkoopste supermarkt. Vervolgens kookte ik voor vier personen en vroom drie porties in voor de rest van de week. Thuis haalde ik een grote bezem door mijn bezittingen. Ik zette veel spullen te koop. Tot mijn verbazing leverden zelfs mijn oude hardloepschoenen nog wat op. Het gaf echt een kick. Dat aflossen was veel leuker dan ik had verwacht. En het gekke was: ik had veel minder geldzorgen dan toen ik nog niet bezuinigde, juist omdat ik eindelijk grip op mijn financiën had. Toen ik merkte dat ik zonder al te veel moeite mijn doel bereikte, werd ik nog gemotiveerder om zo veel mogelijk geld over te houden. Ik leefde op bijstandsniveau, maar zo voelde het niet. Natuurlijk, het was een grote omslag dat ik tijdelijk niet meer met vrienden en familie meekon tijdens leuke uitjes. Ik had ook wel wat moed nodig om ze eerlijk te vertellen over mijn hoge studieschuld. Maar dat leidde dan weer tot mooie en open gesprekken. Hierdoor begreep mijn omgeving beter waarom ik zo veel bezuinigde. Toen mijn zoontje in mei 2019 geboren werd, moest

ik natuurlijk wel wat spullen voor hem kopen. Maar ook dat deed ik zo veel mogelijk tweedehands."

Groot cadeau

"Elke maand loste ik met een voldaan gevoel een groot deel van mijn studieschuld af. Inmiddels heb ik alles helemaal afbetaald. In december 2020 maakte ik het laatste bedrag over. Dat was wel even wennen. Ik had verwacht dat ik misschien zou gaan dansen op mijn balkon, maar dat gebeurde niet. Ik voelde me heel rustig. Gek rustig. Alsof het nog niet helemaal bij me binnenkwam dat ik mijn totale schuld eindelijk had afgelost.

Gelukkig is dat besef er nu wel. Ik voel me echt een stuk lichter. Door het vooruitzicht dat ik dit jaar schuldevrij zou zijn, durfde ik het aan om mijn vaste baan op te zeggen. Een groot cadeau aan mezelf. Inmiddels ben ik ondernemer en verdien ik als blogger en afloscoach genoeg geld om in ieder geval al mijn vaste lasten te kunnen betalen. Hopelijk wordt het in de toekomst nog meer. Ik ben natuurlijk pas net gestart.

Ik hoop dat het huidige leensysteem snel op de schop gaat. De basisbeurs bestaat al een tijdje niet meer, de volledige studiefinanciering is nu een lening die je moet terugbetalen. Dat is toch vreselijk voor al die jonge mensen die nu studeren? Mijn studieschuld zou na vijftien worden kwijtgescholden, maar voor de huidige studenten is die termijn verlengd naar 35 jaar. Dat betekent dat als je nu studeert en je na je studie niet direct een baan kunt vinden, je misschien pas klaar bent met afbetalen als je met pensioen gaat. Begrijp me niet verkeerd, ik vind het goed dat studenten kunnen lenen. Het gaat alleen te makkelijk. Zelf had ik waarschijnlijk nog steeds geleend als ik beter was voorgelicht. Ik had nog steeds moeten lenen, omdat het nu eenmaal niet anders kon. Maar ik was dan zeker voor minder gegaan. Daarom wil ik de studenten van nu waarschuwen: wees je bewust van wat je doet! Ik weet als geen ander wat voor consequenties je keuzes kunnen hebben. Denk dus goed na voordat je gaat lenen. Als het niet hoeft, doe het dan niet. Ik ben er in ieder geval trots op dat ik inmiddels schuldevrij ben. Dat heb ik toch maar versneld én in een korte tijd voor elkaar gekregen!' ♡

MEER WETEN OVER MAAIKE?

Op www.fuckdiestudieschuld.nl blogt ze over haar (voormalige) studieschuld. En ze helpt andere 'studieschuld-bezitters' met haar online training 'Zin in aflossen'.

